

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gallaher Limited

Druga strona postępowania: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Sentencja

- 1) Artykuł 63 TFUE należy interpretować w ten sposób, że przepisy krajowe, które mają zastosowanie wyłącznie do grup spółek, nie wchodzą w zakres jego stosowania.
- 2) Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że przepisy krajowe, które obejmują bezpośrednim obowiązkiem podatkowym zbycie aktywów przez spółkę mającą siedzibę do celów podatkowych w jednym państwie członkowskim na rzecz spółki siostrzanej mającej siedzibę do celów podatkowych w państwie trzecim i nieprowadzącej działalności gospodarczej w owym państwie członkowskim poprzez stały zakład, w przypadku gdy obie spółki są spółkami zależnymi należącymi w całości do wspólnej spółki dominującej mającej siedzibę do celów podatkowych w innym państwie członkowskim, nie stanowią ograniczenia swobody przedsiębiorczości tej spółki dominującej w rozumieniu art. 49 TFUE w okolicznościach, w których takie zbycie zostałyby dokonane na zasadzie neutralności podatkowej, gdyby spółka siostrzana miała również siedzibę do celów podatkowych w pierwszym państwie członkowskim lub prowadziła na jego terytorium działalność poprzez stały zakład.
- 3) Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że ograniczenie prawa do swobody przedsiębiorczości wynikające z różnicy w traktowaniu krajowych i transgranicznych odpłatnych transakcji zbycia aktywów w ramach grupy spółek na mocy przepisów krajowych, które obejmują bezpośrednim obowiązkiem podatkowym zbycie aktywów przez spółkę mającą siedzibę do celów podatkowych w państwie członkowskim, może być co do zasady uzasadnione potrzebą zachowania zrównoważonego podziału kompetencji podatkowych między państwami członkowskimi, bez konieczności zapewnienia możliwości odroczenia zapłaty podatku w celu zapewnienia proporcjonalności tego ograniczenia, w sytuacji gdy dany podatnik w zamian za zbycie aktywów zrealizował przychody równe pełnej wartości rynkowej tych aktywów.

(¹) Dz.U. C 110 z 29.3.2021.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 16 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Valencia – Hiszpania) – Tráficos Manuel Ferrer S.L., Ignacio/Daimler AG

(Sprawa C-312/21 (¹), Tráficos Manuel Ferrer)

[Odesłanie prejudycjalne – Konkurencja – Naprawienie szkody spowodowanej przez praktykę zakazaną w art. 101 ust. 1 TFUE – Decyzja Komisji stwierdzająca istnienie dokonywanych w zmwowie uzgodnień dotyczących ustalania cen i podwyższania cen brutto samochodów ciężarowych na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) – Przepis krajowego postępowania cywilnego przewidujący, że w przypadku częściowego uwzględnienia roszczenia koszty postępowania obciążają każdą stronę, z wyjątkiem przypadku zachowania stanowiącego nadużycie – Autonomia proceduralna państw członkowskich – Zasady skuteczności i równoważności – Dyrektywa 2014/104/UE – Nadrzędne cele i równowaga – Artykuł 3 – Prawo do całkowitego naprawienia poniesionej szkody – Artykuł 11 ust. 1 – Odpowiedzialność solidarna sprawców naruszenia prawa konkurencji – Artykuł 17 ust. 1 – Możliwość oszacowania szkody przez sąd krajowy – Przesłanki – Niemożność ustalenia wysokości szkody lub nadmierne trudności w jej ustaleniu – Artykuł 22 – Zastosowanie czasowe]

(2023/C 127/05)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Mercantil n°3 de Valencia

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Tráficos Manuel Ferrer S.L., Ignacio

Strona pozwana: Daimler AG

Sentencja

1) Artykuł 101 TFUE oraz art. 3 ust. 1 i 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/104/UE z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie niektórych przepisów regulujących dochodzenie roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia prawa konkurencji państw członkowskich i Unii Europejskiej objęte przepisami prawa krajowego

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoją one na przeszkodzie przepisowi krajowego postępowania cywilnego, na podstawie którego w przypadku częściowego uwzględnienia roszczenia koszty postępowania obciążają każdą stronę i każda ze stron ponosi połowę kosztów wspólnych, z wyjątkiem zachowania stanowiącego nadużycie.

2) Artykuł 17 ust. 1 dyrektywy 2014/104

należy interpretować w ten sposób, że:

ani okoliczność, iż strona pozwana w postępowaniu wchodzącym w zakres stosowania tej dyrektywy udostępniła stronie powodowej dane, na których oparła się, aby zakwestionować ekspertyzę tej ostatniej, ani fakt, że strona powodowa skierowała swe roszczenie tylko do jednego ze sprawców wspomnianego zachowania, nie są same w sobie istotne dla oceny, czy sąd krajowy może dokonać oszacowania szkody, gdyż szacowanie to opiera się na założeniu, że z jednej strony istnienie tej szkody zostało stwierdzone, a z drugiej strony dokładne ustalenie wysokości tej szkody jest praktycznie niemożliwe lub nadmiernie trudne, co oznacza uwzględnienie zbioru parametrów prowadzących do tego stwierdzenia i w szczególności bezskuteczności takich działań jak wnioski o ujawnienie dowodów, o którym mowa w art. 5 wspomnianej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 382 z 20.09.2021

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 16 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven administrativen sad – Bułgaria) – PV/Zaměstnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie”

(Sprawa C-343/21 (¹), Zaměstnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie”)

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka rolna – Środki wspierania rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich – Płatności rolnośrodowiskowe – Rozporządzenie (WE) nr 1974/2006 – Niemożność dalszego wypełniania przez beneficjentów podjętych zobowiązań – Pojęcia „nowego podziału działek” i „działań związanych ze scalaniem gruntów” – Brak niezbędnych środków w celu dostosowania zobowiązań beneficjenta do nowej sytuacji gospodarstwa – Rozporządzenie (WE) nr 1122/2009 – Pojęcie „siły wyższej lub wyjątkowych okoliczności”]

(2023/C 127/06)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Varhoven administrativen sad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: PV

Strona przeciwna: Zaměstnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie”